

lød velvillige Udtalelser med Hensyn til Opnaelsen af Tilskud til Faareavlsforeninger, selv om de kun talte et mindre Antal Medlemmer. Det er min Opfattelse, at Faareavlens ikke mindst i de magre Egne har stor Betydning; jeg ser derfor noget godt i, at man f. Eks. ude i Jyllands magre Egne kan faa Tilskud til Fremme af Faareavlens. Det vil sikkert have sin store Betydning i Egne, hvor Medlemmerne bo langt fra hinanden, og det forekommer mig ogsaa paaskønnelsesværdigt, at der ikke forlanges et større Medlemsantal for at opnaa Tilskud af det offentlige. Med Hensyn til Gedeavlens ønsker jeg at slutte mig til de Bemærkninger, der for et Øjeblik siden bleve gjorte af det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup). Her er ikke tale om en Avl, der gør sig gældende, naar vi tale om Landbrugseksperten, men ikke desto mindre er det utvivlsomt, at Gedeavlens har Betydning for vort Land, saaledes som Udviklingen er gaaet for sig. Jeg tænker her særlig paa Mejeriudviklingen og den forandrede Maade, man ude paa Landet er kommen ind paa med Hensyn til Lønninger af de jordløse Landarbejdere. Jeg ser noget betydningsfuldt i, at der bliver rakt en Haand til Fremme af vor Gedeavl. Geden er et af de mest nøjsomme Husdyr, vi have; der er sagt med Rette om den, at den er den jordløse Husmands og Landarbejderens Ko. Det er af allerstørste Betydning, at man i de fattige Hjem ude omkring paa Landet har en god Ged, ikke mindst for Børnene, paa de Steder, hvor man har vanskeligt ved at skaffe sig Mælk. Jeg ser derfor med Glæde paa de Bestræbelser, der hist og her have rejst sig for at skaffe gode Malkeracer. Det blev af det ærede Medlem fra Sæby nævnt, at man fra Landforeningernes Side har taget Arbejdet op for at fremskaffe bedre Dyr, og hvis der blev stillet et Beløb i Udsigt til Fremme af denne Sag, er det sandsynligt, at Husmandsforeningerne, for hvem det ligger nær at tage denne Opgave op, ville gaa i Gang med Arbejdet paa dette Omraade.

Jeg skal saa blot sige et Par Ord med Hensyn til Kontrolforeningerne. Jeg skal tilstaa, at jeg tidligere har set med mere Velvillie paa dem, end jeg er kommen til, efter hvad der er fremkommet i de senere Aar, og ikke mindst efter, hvad der er fremkommet under disse Forhandlinger. Fra mange Medlemmers Side er der talt om Kontrolforeningerne, og adskillige Medlemmer have anbefalet dem, medens andre

have udtalt deres Tvivl om Resultaterne af deres Virksomhed. Men læser man nøjere igennem, hvad de ærede Medlemmer, der have udtalt sig til Fordel for Kontrolforeningerne, have sagt, synes det deraf at fremgaa, at man alligevel hist og her har sine Tvivl om deres Nytte og om, hvorvidt man kan stole paa de Resultater, de ere komne til. Jeg har med Opmærksomhed lyttet til, hvad der er sagt om disse Ting, og jeg har lagt Mærke til, at man fra flere Sider ender med at udtale sin Tvivl om Kontrolforeningernes Resultater. Det er maaske særlig tydeligt kommet frem i den Tale, det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) holdt i Gaar. Jeg har for et Øjeblik siden læst den igennem, og efter hans Bemærkninger synes jeg, at der er al Grund for det Udvalg, der maatte blive nedsat, til nøje at overveje om Bevillingerne til Kontrolforeningerne anvendes paa den tjenligste Maade og saaledes, at det kan forsvares vedblivende at yde disse forholdsvis ikke ringe Bevillinger, der er Tale om. Det ærede Medlem gik ret haardt frem mod disse Foreninger og talte f. Eks. om, at der ikke er Spor af Mening i, at Staten arbejder med de upaalidelige Tal, der fremkomme fra Kontrolforeningerne. Endvidere siger det ærede Medlem senere, at disse Foderenhedsbeskrivelser og de Regnskaber, der stilles op, kun ere opstillede for at pynte paa Planteavlens og til Skade for Husdyravlen. Hvis det virkelig er saaledes, at man ikke kan stole paa det, der kommer frem fra Kontrolforeningerne, synes jeg, at der er Grund til at overveje, om den Maade, der hidtil er arbejdet paa indenfor Foreningerne, og den Maade, hvorpaa man har støttet dem fra Statens Side, er den rigtige Maade at gaa frem paa. Bestræbelserne i denne Sag maa i det hele gaa ud paa at faa indført den bedst mulige Kontrol med Anvendelsen af de offentlige Midler. Derom kan man forhaabentlig fra alle Sider være enig.

Rasmus Hansen: Ogsaa jeg skal fatte mig saa kort som muligt, men jeg har nogle Bemærkninger, jeg nødvendigvis maa rette til den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Minister anslog i Slutningen af sit Foredrag i Gaar en ret overlegen Tone overfor mig og overfor den Kritik, jeg havde rettet mod dette Lovforslag. Det forekommer mig imidlertid, at det havde været nok saa heldigt for den højtærede Landbrugsminister, om han havde kunnet tilbagevise min Kritik med